

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

MEŞE SELİ

BAŞARAN

Şiir

MEŞE SELİ

BAŞARAN

10 | yada

MEŞE SELİ
(Şiir)

YAZKO

Türkocağı Cad. No: 17-19

Cağaloğlu-İstanbul.

22 78 45

BAŞARAN'ın öbür şllr kitapları

AHLAT AĞACI, ikinci baskı

KARŞILAMA

NİSAN HARİTASI

KOCAKENT

PITRAKLI MEMLEKET

GÖK EKİN

***Bu kitap Ağaoğlu Yayınevi Tesisleri'nde
dizildi, basıldı, ciltlendi, 27 73 37***

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://fanbey.org>
İstanbul 1982

MEŞE SELİ

BAŞARAN

Yazarlar ve Çevirmenler Yayın Üretimi
Kooperatifi

BİDE YANIK
BUĞDAY KOKUSU

Bİ DE YANIK BUĞDAY KOKUSU

Yangın, kuşluk vakti çıktı
Bir harmansonu
Karnını toprağa çaldığı yerden yazın
Buruşturup karartıverdi köyü
Onca emek, kara bir yığın
Çıglıkların külünü gördük
Bakışların külünü
Sesin külü, güzden dokunaklıydı
Bi de yanık buğday kokusu

Çömelmiş tüten yıkıntılığa
Külleri eşeliyor köylüler
Gözleri karanlık kuyu
Bir kilim parçası, eski günlerden
Bir kıvılcım, üç mavi boncuk
Sapsız bir kazma, yarım bir saban
Topluyorlar ne bulurlarsa
Kırıntılarını yaşamın
Bi de yanık buğday kokusu

O köylüler gibiyiz biz de
İnce duman içinde
Birşeyler kurtarmağa çalışıyoruz
Yılların kızgın külünden
Acıların yok edemediği birşeyler
Gövertmek için tarlamızı yeniden
Yanmış kirpiklerimizle
Gözlerimizi yakıyor düşlerin külü
Bi de yanık buğday kokusu

GÜZ ÇİMENLERİ ISLAKTIR

Güneş varken de üşütür günler
Gelir şurama çöker bir sıkıntı
Suskunluk, içimi oymağa başlar
Oysa çiğdemler açmıştır kuytularda
Çiftçiler toprağı ekime hazırlar

Güz aydınlığı güzeldir

Suya değdiği yerden kırık dalların
Neler savurur ki ince esinti
Yüzümde kendini dener akşamlar
Issızlaşır, sevinin solgun kırları
Dilimin ucunda sözcükler ürperir

Anılar, Güz toprağına ekilir

Bağ bozdum, üzüm ezdim kızlarla
Güneşi damıttım fıcılardan
yüreğimde yılların tortuları
(Yıllar ne çabuk geçti)
Gökyüzü yaprak döker uzakta
Orda orda güz çimenleri

Güz çimenleri ıslaktır

AMA YÜREĞİM

Şu mor çınarlarla
İkibüklüm zeytinle
Yaşıt mıyım ben?
Bunu doğrulayan çizgiler var alımda
Saçlarımda ne çok güz
Kimi zaman, seçemiyorum sesimi
Geçmişin uğultusundan
Nerelerine varmış toprağın bilinmez
Köklerim
Ama yüreğim hâlâ
Kanat çırpıyor gökkırında
Sevgicek genç
Çiçeğe duruyor her ilkyaz
Güllerle

BEDRİ RAHMİ İÇİN BOZLAK

Al kanar, ak üşür
Düşmüş can eriği dalından
Yeryüzü yalnızlıktır..
Döşeyip kalın bir hüznü kırlara
Bedri Rahmi gitmiştir

Kökü ondaydı mavi asmanın
Gecenin şarabıydı içtiği, tastan
Köylü bir acıyı oyardı duvarlara
Halkın yüreğinden sürerdi nakışları
Dostluğun, sevginin tezgahında
Canıyla dokuduğu kilim bitmiştir

Bir meşe hışırdar şimdi türkülerde
Dağ çeşmesi gibi akar şiir
Ebemkuşakları fışkırır yerden
Cıvı cıvı susar fırça
Dünya, ıslak bir resimdir...

«Korkma!» demiştir ona ölüm
«Çil çil yazmalara saracak seni zaman
Gizini fısıldayacak kulağına toprak
Dinecek bütün ağrıların
Merhaba Reis! deyip evren
Bozlağını söyleyecektir.»

YÜREKTE ÇENTİK

İki otobüs kişiydik
Gidiyorduk gidenle
Solgun bir güldü Necatigil'den
Aramızdaki sessizlik

Yollar yabancı
Hüzün bildik

İki otobüs kişiydik
İçimizde bir sıkıntı
Ölümün sesi mi bu?
Zincirlikuyu'ya geldik

Anılar solgun,
Yıllar yitik

İki otobüs kişiydik
Açılan çukuru gördük
Sırtımızda soğuk ter
O kaldı, biz döndük

Gözyaşında düğüm
Yürekte çentik

KIRAÇLARI GÖVERTİR ISLIĞIM

Bir yanım, çift sürüyor Korualtı'nda hâlâ
Meşeleri hışırıyor uzak bir güzün
Yalnızlıktır bizim oralar
Duman gibi tüter hüznün
Ayak ayak gidiyor öküzler
Kımlıtsız gölleri düşünün
İçim, ilk kez kanatlarını deneyen kuş
Gökyüzüne değil, toprağın derinlerine
İnce yarıntılar, İstırançalara doğru..
İpi!tili ırmaklara dönüşü günün

Köylünün karnında kırk tane gelecek yıl
Nereye varır ki o boz ırmaklar

Omuzlarımda zamanın ağırlığı,
Alnımı hoyratça ekip biçen zamanın
Yorgun öküzler ardında ayak ayak
Kırk yıla yürüyorum
Yoksulluğa, öfkelere takılıyor pulluğun demiri
Gecikmiş bir çağın kayalığına
Terden sırtıma yapışıyor gömlek
Yaşamı sürüyorum

Benim sarı ıslığım mı kırk yıl sonra da
Hasatlardan eli boş çıkan?
Dolaşan, yalnayak kırlarda
Kuzukulaklarının, mantarların tadını
Unutulmaz yerlere taşıyan?
Yaralı dizleriyle sonra
Varıp çimen Kaynarca deresinde?
Benim sarı ıslığım mı başkaldıran
Toprağı kanatan çarşılara
Yüreği oyan güze?

Torbamda ilkyazların, yıldızların tohumu
En bitek tarlayı arıyor bir yanımla
Bir ay oyuyor karanlıktan
Anamın çingenelerden aldığı çakı
Eskibağlık sırtlarından çıkıyor ay
Bir zaman evcilik oynadığımız yerlerden
Dibektaşına vuruyor şavkı

Yerleşip kalıyor bir kızın gözlerine
Kırmızı biberleri, mısır dizileriyle
Duvarlarına Rumeli asılı eve

Yılları, söğüt dalı gibi soyar benim çakım
Mavi bir düdük yapar
Üflesem, uyandırır yolları bayırları
On yıldır Sarıtepede yatan babamı uyandırır
Issız bir ülkeye dönen yüzünü anamın
Yeniden kuş sürüleri konar dallarına...
Kemiklerimde uğuldar köyüm
Bir yanım çift sürer Korualtı'nda
Derinlerine, toprağın, zamanın derinlerine hep
Kıraçları gövertir ısığım

KORUALTI

Tarlalar içinde Korualtı
Babamın kanı, babamın teri
Düşlerini ekip biçtiği yer
Yıldız yetiştirirdi yaz geceleri
Babam yiteli çok oldu ama
Hâlâ tırnakları sızlar toprağında,
Sınırında yüreği

Tarlalar içinde Korualtı
Anamın gergefi, anamın türküleri
Yeni nakışlar vurur acılara

Başāā döndürür sevgileri
Misirlerinden damlayan süt
Çocukluğumdur
Bir başka hışırdar meşeleri

Tarlalar içinde Korualtı
Kesik bir kol yeri şimdi
(Ah yurdum da bir tarla sancılı)
Yaprak döküyor içimde koru
Alamanyalı Alamanyalı
N'olur, dikkatli ol sürerken
İncitme babamın ellerini,
Kanatma türküleri

ANACIĞIM

Ellerin çentik çentikti
Yüzün, sürülmüş tarla
İki büklümdün hep kırlarda
Hiç kurumadı sırtının teri
Başında bissürü horanda
—Hey o kuraklık kıtlık yılları--
Kaç yerde çarptı yüreğin
Ateşten gömlek giydin
Yaşam boyunca

Yoksullukla yaşıttın,
Acıyla kardaş

Rumeli gibiydi sesin
Dayler dayler viran dayler
--Hey o ayrılıklar bozğunlar--
Bütün türkülerde anacığım
Sen vardın
Gökyüzünce genişlettin sevgiyi
Kanadın ağıtlarla

Duyuyorum saçımda ellerini
Seni kokluyorum başaklarda
Sözcüklerim senin sütünden,
Senin demerinden direncim
Ozanım, sırtımda ateşten gömlek
--Hey bu zulümler kıyımlar--
Kaç yerde kanıyor yüreğim
Eğilip toprağa sana sesleniyorum
Duyuyor musun ana?

CEYLANKÖY'DEKİ EVDE

Ne kadar uzak olsa da
Sesini duyuyorum yıldızların
Doğup büyüdüğüm evin
Bu küçük odasında...
Duyuyorum, türkülerini
Yaz geceleri gibi
Karşımda yüzün...
Birşeyler kaçıyor gözlerime
Samanyolundan

Ellerinin sıcaklığı
Solgun kilimde
Gözümü yumsam,
Ayak seslerin..
Yemek kokuları geliyor ocaktan
Nerde babam, kardeşlerim,
Orakböceklerince
Yanıp sönen günler?
Duvarlar çın çın...
Toprağın sesi
Tane bağlıyor başakta
Hiç dinmiyor hışırtısı
Kavakların yalnızlığın
Taşlar bile söze karışıyor arada
Savrulup duruyor içim
Acılarını bana bırakıp gittin
Sen niye konuşmuyorsun ana

KAVAKLAR

Canının nakışlarını
Bırakıp gövdelerine
Önce kavakları
Dikip yetiştiren gitti

Titredi toprak

Ellerinde baltalar
Öfkeli yüzlerle
Bölüştü kavakları
Geride kalanlar

Şaştı gökyüzü

Döküp dallarını yapraklarını
Nice güz uğultularıyla
Maviliği boydanboya yararak
Yıkılıp çatırtılarla
Sonra kavaklar gitti

Taş kesildi suskunluk

M E Ş E S E L İ

Yar elinden dolu içmiş deliyim
Üstü kan köpüklü meşe seliyim

Pir Sultan Abdal

«Gönen dağ yunağı her derde şifa»

Dibinde Alamanya düşleyen köyün
Yüzyıllara benzeyen duvarlar arasında
Ormandan damıtılmış sıcak bir göl
Gönen dağ yunağı her derde şifa
De ki, ağustos güneşleri erimiş içinde
Yıldızlı yaz geceleri
Yoksulu, umutsuzu başında
Yumağa çalışıyor Roma'dan beri
Acıyı, kiri

Romalılar zamanında da böyle
İki büklüm adamlar gelirmiş
Taş ocaklarından, el tarlalarından
Kadınlar gelirmiş, çamaşır tokaçlamağa
Oğulları askerde, zındanda kimilerinin

İç çekerek bakarlarmış ovaya
Beylerin çimdiği ak yapılara
Acılar bitek, kir arsız

Ya çağımızın lekeleri...
Kuşlar gibi çırpınıyor orman,
Boşuna gökyüzünün has çiviti
Analar yorgun tokaçlamaktan
Karardı toprağın kızdırdığı su
Hey babam! hâlâ arınamadık
Acılar doğurgan, kir bezdirici
Yürekle çiteleniyor yaşam

Akıp gidiyor dağların kanı

MEŞE SELİ

Akşam geri dönmüyor
Sabah evinden çıkan
Ölüm pusuda
Devrilip devrilip gidiyor
Kuşları ve uğultularıyla
Meşeler, halk ormanından

Dalları yaprakları
Kan köpüklü meşe seli

Gündüzler yetim, geceler dul
Yüzlerde donmuş çığlıklar
Acı acıyı eskitiyor
Ölümler ölümü
Omuzlarımızda gökyüzü
Ne canlar veriyoruz toprağa

Çağılıyor alanlarda
Kan köpüklü meşe seli

Kimi Bedreddin kimi Pir Sultan
Yaşamın gözüpek emekçileri
Tükenmez kırılmakla
Sesleri gelir dağlardan
Sesleri kitaplardan
Tanyeri gibidir alınları

Çifte su veriyor özgürlüğe
Kan köpüklü meşe seli

DE Kİ

De ki, bozkırda bir tarla yaşam
Kanı tırnaklarıma oturmuş

Toprağa damlayan alnımdan,
Umudun ilkyazları fışkırmış

Değirmenler döndüren çabam
Yıldız unundan ekmek yoğurmuş

Başaklar gibi hışırdar akşam
Akşam ki, rengi saçıma vurmuş

Geceye güller açtırır kavgam
Bıcırdar içimde binlerce kuş

OY CANLARIM

Biri bir yürektir
Her yanda çarpan
Ama yaralı bir yürek
Renk karar Van Gog'un çanağında
Anadır, umudu emzirir geceleri
Pamuk yastık diken yüzüne

Kan verir yaşama

Bir baştır biri, düşünen
Yüzyıllar oyulmuş alnına
Zorlar kitapları kapıları durmadan
Tarlada fabrikada
Her gün bir başka ölür
Güller açar göğsünde

Kan verir yaşama

Biri bir çift çatlak el
Seçilmez topraktan acılardan
Yorgundur güze karışan
Uzun ırmaklar gibi
Okşar yaralı yüreği, düşünen başı
Durmadan kanar

Oyyy canlarım canlarım!...

BAŞLAMADAN

Yalnızlığın ormanındayım
Soluğum yankılanıyor
Korkunun soğuk kayalığında
Ah, nasıl çıkmalı burdan...
Kutupyıldızı ışığı hadi
Gösteriver doğru yönü
Öbür yıldızlar siz de
Elinizi çabuk tutun
Donmadan yaşamın kökleri
Isıtsın dünyamızı sevgi
Gözünü seveyim Samanyolu
Gökyüzünün ince ırmağı
Başlamadan gece yasağı
Sevdiğime götür beni

BİRDEN GÖĞSÜME İNİYOR KAZMA

Yok izleri baktığım yerde
Yok gözleri akan sularda
Duyduğum başka bir ses
Yırtarak taç tapraklarını kentin
Oyuluyor taşlara
Oyuluyor ve inceltiyor yüzleri

Ağı eziyor analara
Bir yerde birileri

Yaşlı odunculara soramıyorum
Baltayla mı devriliyor akşam
Kesik gibi sızlıyor yollar

Nedense Almanya düşüyor aklıma
Yangınlar kitap külleri
Bişeyler eksiliyor insandan ülkeden

Tuz yalattıyor halka
Karanlığın beyleri

Kazı mı var çarşılarda evlerde
Gene ne arıyorlar hoyratça
Geceye mi gömüyorlar yitikleri
Korkuya açılıyor sokak uçları
Omzumda bir yontunun soğuk eli
Birden göğsüme iniyor kazma

Kurşun sıkıyor umuda
Zalımın tüfekleri

Bir kızartı fışkırıyor dağlardan
Aşkı ve gözlerini basıyor yarama
Değişmenin sancılarını
Sımsıcak kanıma karışıyor toprak
Doğrulup yürüyor analar
Yaşamın ocağını parlatıyor yeniden
Haziran işçileri

Savruluyor rüzgarda
Zulmün külleri

DEMRE'DE

Ağustosta geçtik
O dönemeçli yoldan
Kıyısından Akdeniz'in
Yamaçlarda
Oyulmuş gözler gibi
Eski gömütler
Kırpıklarımızda Tarihin tozu
Yüreğimizi kamaştırdı dağlar
Uzaklarda kaldı Finike
Uzaklarda
Genç ölüler

Öbür ucunda maviliğin
Kayalara oyulmuş Demre
Sonsuzun kırıkları
Ellerimizde
Görünmez balıkların pulu
Yüzümüzde serinliği
Görünmez dağın

Dolaştık yıkık saraylarını
Çarşılarını geçmişin
Dolaştı bizimle
Genç ölümler

Sessiz bir ses vardı
Eski Demre'de
Üzümleri eziliyordu sanki
Yitik güz akşamlarının
Ne kral kalmıştı ne cellat
Taşlar canlıydı konuşuyordu
Kırmızı şarap doluydu
Toprak testiler
Dolduruyordu kadehlerini
Yaşayanların
Genç ölümler

BAĞEVI

Tanrı Zeus gününden beri
Bağevinde yaşar aşk
O üzüm gözlü kız
Öbür adı Afrodite
Yüreklerle dokunur elleriyle
Bir incelik katar toprağa, insana
Şarap kokan soluğu

Tanrı Zeus gününden beri
Bağevinde yaşar özgürlük
Aşkın ölümsüz çocuğu
Öbür adı Prometeus
Kaniyla ısıtır dünyayı
Yaşamı güle döndürür
Yiğit direnci

Ah Tanrı Zeus gününden beri
Düşmandır aşka, özgürlüğe
Yaşamın düşmanları
Öbür adları baskı, zulüm, sömürü
Kuşatırlar bağevini
Külünü bırakarak ardında gökyüzünün
Gül değil, ölümdür ele geçen

İŞBAŞI

İşte gürlek ilkyaz toprağı
Bin canla tüten aşk
Birden
Memesini ağzımıza dayayan sonsuzluk
Oğul veren arıları güneşin
İşte sıcak petekler

Tuğla getir bana güzelim
Umut dolu direnç dolu sözcükler
—İşbaşı demektir aşk—
Dokundum mu yüreğin gibi ses versin
Gür Mayıslar çınlasın içinde

Çınlasın kanla beslenen kente
Şafak attıran fabrikaların sesi
Kararlı adımlarına emekçilerin
Saklı gelinciklerini açan caddeler
Alanlarda ilk kucaklaşmaların sevinci

Harcı ben kararım dur hele

Kenti saran o seslerle kararım
Sabahın ince kumuyla
Makinaların pırlıltısını
Halay çekenlerin türkülerini de katarım istersen
Günün gözesinden taşıyım suyunu

Şurası iyi mi meşelerin ardıçların yanı
Çarşıların saldırganlığından uzak
Kilimini kırlar dokur
Irmak işler örtülerini
Perde istemez o yalın dünya
Dağçayı içmeğe gelir akşamları
Bedreddin Lorca Pir Sultan Nazım

Zamana acıya dayanıklı
Taşlar bulalım gel,
Dağa yeni bir şavk ekleyen kazmalar
Dostları çağıralım imeceye
Bir yapı kuralım, yapıların çekirdeği
Ocağı ben, ateşi sen
Şaşırtsın tüm ustaları

H E M A Ğ A C I M
H E M K U Ş L A R

— | —

Bir incecik izlek çıkar Turunç'tan
Soluk soluğa sarar yamaca
Geçer kısık göz gibi bakan suyu
Sıçrar kayadan kayaya
Çevik adımlarıyla Pan
Varır Amos kalesine

De ki, huysuz dağ tekesi
Aşmış ki suskunluğun ak keçilerini
Her oyukta oğlak gözleri
Diyonisos da geçer buradan
Yanık bal kokan havayla esrik
Varır Amos kalesine

İzledik o izleği Temmuzda
Ayak seslerini duyduk yüzyıl çobanlarının
İzimiz karıştı yiten izlere
Hangi çağdan bakıyordu kertenkeleler
Yüreğimiz ağızımızda
Vardık Amos kalesine

Bir saklı ülke Amos Kalesi
Dağın böğründe Akdenize karşı
Toprağın aydınlığın saydam belleği
Oyuk gözler gibi gömütler, kırık taşlar
Bir saklı ülke Amos kalesi

Dağın böğründe Akdenize karşı
Ellerinin hünerini biriktirmiş bir güzel halk
Kırların yabanıl suskunluğunu Pan
Unutuşun eşsiz şarabını Diyonisos
Dağın böğründe Akdenize karşı

Toprağın, aydınlığın saydam belleği
Derinlerini yansıtıyor zamanın
Tapınakların karanlığını, gizlerini insanın
Hüznün körfezlerini
Toprağın, aydınlığın saydam belleği

Oyuk gözler gibi gömütler, kırık taşlar
Her şeyi biz mi taşıdık uzaklardan?
Omuzlarımızda öyle bir sızı

Birden bin yıl yaşlandık sanki
Oyuk gözler gibi gömütler kırık taşlar

Bir saklı ülke Amos kalesi
Kalın duvarların ardında birden
Bir saklı gök, bir saklı deniz
Mavi bir patlamayla yaşamın
Kanımıza karışan söylencesi

Bir saklı ülke Amos kalesi

— | —

Kızgın bir boğa gibi soluyor
Side kırlarında gün
Sokulup kaçıyor kösnül deniz
İncir ağaçlarının kokusu bayıltıcı
Dişisini kovalıyor
Sütunlu caddenin kuytuluğunda
Bir sabırsız böcek
Çıplak kadınlar yontuyor
Aydınlığın ustaları
Yazın mermerlerinden
Memeleri akkor halinde
Uyandırıyor
Toprağa batık kenti

Temmuzdur

Dağların denize vuran gölgesi

Aydirisi suların aktığı yer

Gecenin ve çiçeklerin

Serin kıvrımları,

Fısıltılı yarıkları toprağın...

Amfiteatrda, agorada

Sürüp gider öpüşler

Tarihi ayaklandıran duruşu Kleopatra'nın

Kırbaçlanan kölelerin

Gözlerinde biriken öfke

Ve Bastillerini yıkan halkların

Patlayan sevinci

Ve büyük sözlüğü güneşin...

Temmuzdur kanımda tüten yıldız,

Otların kızgın uçları

Kıvılcımlar saçan sesiyle

Türküye başladığı zaman cırcır böceği

Çınarlardan kavaklardan geçen titreme

Yüzün ki, aşkın başağı

Uzandığımızda yaz döşegine

Altımızda kımıldanan mavilik

T e m m u z d u r

Sard'da, Aspendos'ta Side'de
Bir zamanlar yaşamış
O eşsiz güzellerle
Denizin koynunda beraberiz
Dilimizde dudaklarının tuzu
Kemiklerimizde aşkın fosforu
Ölümsüzlüğü deniyor yaşam,
Bir bitimsiz Temmuz
Yüreklerimiz

YORULMAZ İŞÇİLERİYİZ AŞKIN

Bütün gün kırlara bakmışım
Başaklarla kımıldanan
O bitek yalnızlığa
Burnumda gökyüzünün ince kokusu
Bütün gün sana bakmışım
Derin mırıltılarla ırmağa karışan
Çakıntılı gövdene senin

Uzanmışım terli toprağa
Yanına gözlerinin
Çıplak gecelere dokunuyorum
Yazın ve düşlerin sıcak kıvrımlarına
Denizi başlatıyor dudaklarının tuzu
Yüreğim kamaşıyor şavkından
Ellerim böğürtlen moru

Yorulmaz işçileriyiz aşkın,
Soluk soluğa ıslak taylor
Ürkek sokulmaların...
Ormanları uyandırıyor kanımın gürültüsü
Başdöndürücü yerlerindiyim dağın
Kollarımdan akan ırmak,
Sonsuza tamamlanıyorum

HEM AĞACIM HEM KUŞLAR

Kazdağ'ından geçtim
Yıllardan sonra
Sesim çiylele ıslak
Kan sağıyor yüreğim
Uzaktardan
Böyle mi olur bilmem
İlkyazın sürülen tarla

Hem bir ağacım
Hem kuşlar dallarımda

Birden seni gördüm
Yağmalanmış Troya
Dilim en eski şarapla buruk
Gençliğimi düşündüm
Titredim gözgöze gelince
Zeytin topluyordu yamaçta
Güzel Helena

Hem bir çeşmeydim
Hem uyanan çeşme başında

Uğuldayan bir ormandı
Geçip giden zaman
Sazımda senin türkün
Ardımda düşman
Aşkın bildirisini dağıtıyordum
Bir başka kuşatmada
Direnen halka

Hem yirmi yaşındaydım
Hem bin yaşında

Dolaşılır mı hiç, dolaşılır mı
Bir yaz sabahı yalnayak
O hep yaşlı hep genç toprakta?
Ki bir yanı Akçay, dağ serinliği
Bir yanı Sarıkız, aşk aydınlığı...
Dolaşıyorum neleri göze alarak
Hem de yirmi yıl sonra
Oymalı taşları yıkıntıları seven
Yabancı bir gezgin gibi

Uçup gitmiş çimenlerin ucundan
Gökkuşakları yansıtan çiyler
Kırlarda hâlâ tüten bir ateşin külleri
Eşelesem parlar mı birkaç kıvılcım
Okunaksız, geçmişin hiyeroglifi
Bir zeytin ağaçları bir de sular biliyor
İnceliklere dönüştürmeyi zamanı
Kazılardan çıkmış yontular mı
Karşılaştığım solgun yüzler

Sutüven, Şarлак, yirmi beş yaşıım
Çınarlarda mor bir uğultu
Gazicelal Mahallesiindeki bir evden
Belki duyulur yüreğimin sesi

Yıldızlar doğar kara gözlerde
Akşamın camlarına dayalı başım
Dibinden ışıyivermiş Ege
Derinlerde ipil ipil
Batık kentler gibi gençliğim

Ah, hep yaşlı hep genç toprak!
Neler fısıldıyorsun kulağıma?
Sanki Kazdağında çoban Paris'im
Birden karşımda üç güzeller
Seç diyorlar, seç birimizi
Dile bizden ne dilersen
Bakıp kalıyorum şaşkın şaşkın
Ak taşlar yanında taş gibi
Soluk soluğa dikilen kendime

K Ü Ç Ü K Ş E Y L E R

SISYPHOS

Yooo o eski Sisyphos değil
Aynı taşı doruğa çıkaran
Taş da, yol da, dağ da değişti
Çoktan okundu hiyeroğlifler
Gene de bi garip yolcu dünyada
Taşların yalnızlığını bölüşür

Fabrikada, tarlada, denizde
Sekiz saat çalışır şimdi
Sırtında yeni yaralar
Aya bile değdi ayağı
Akşam olur ki, elleri boş
Alnı geceye değince üşür

Dünyaya da, kendine de yabancı
Ah, o omuzlarındaki ağırlık!..
Uzaya varır yüreğinin sesi
Kapanır sırtındaki yaralar
Isınır en yoğun karanlık
Toprağın sevincini bölüşür

KÜÇÜK ŞEYLER

İğne deliğinden geçmiş yaşamın
Gık dememiş de
Yarin bir tel saçı yakmış içini
Finduk deyişi
Ele vermiş Karadenizliyi

Ağanın kızını dağa kaldırmış
Diz vurmuş yere ayışığında
Oynamış aşk zeybeğini
Kuşgözü kara zeytine
Teslim olmuş Egeli

Dünya yivli setli
Karıncalanmış bir namlu içi
Ekmek aslan ağzında
Bir tutam ot için keçisiyle
Yardan uçmuş Doğulu

Kırmızı biberlerle çizilmiş acı
Uzak evlerin duvarlarına
Bir bozgundur yaşanan hep
Kaçmasın diye tıklandığı yerden
Bir kök bibere bağlamışlar
R u m e l i l i y i

İĞNE OYACILARI

Sabahtan vardım Gönen pazarına
Açmış sergilerini satıcılar
Demirciler urgancılar bahçıvanlar
Acı ter kokuyor çarşı
Dikilmiş alana
Yetmişlik kadınlar
Tomurcuk memeli kızlar
Dağ köyleri gibi yüzleri
Ellerinde emeğin gülleri
Ellerinde balam
İğne oyaları

Karanlık odalarda yoksul evlerde
Takmışlar ayışığını iğnelerine
Acının sevincin ipliklerini
ince çizgiler damıtmışlar sulardan
Batırmışlar geceye toprağın derinlerine
Düşlerin sıcaklığında bekletip
Yollarını çiçeklerini işlemişler yalnızlığın
Gurbetin kıvrımlarını
«Tez gel ağam tez gel»i ak ak
Tenhalarda su içişini akça cerenin
Elleri kınalı gelin
Bekle ş i y o r l a r

O hünerler ki her biri
Sen kimin yarisin yari
Karşıdır yoksulluĝa sıkıntılara
O hünerler ki
Can ışıĝı
Yakışırılar her eve
İnsanı insana ısındırırlar

Alanda nineler kızlar
Daĝ köyleri gibi yüzleri
Kara sular inmiř dizlerine
Bir iĝne oyasıdır yaşam da
Batıp çıkıyor iĝneler
Vay dünya
Y reklerine gözlerine

Emek sudan ucuza

Ben emekliyim aslında
Burnum koku almaz, belimde sancı
Tam otuz yıl deri fabrikasında
Eskidik, her yanımda hurda

Elerim vardiya dışı

Oh diyebildim mi? Nerdee!
İnceldi bizim yollar
Komşum iyi insandır «Ek dedi
Boş kalmasın çay kenarındaki tarla»

Ellerim çapa

Nisanda görecektiniz burayı
Adamboyu ot çiçek diken
Bir uçtan karım bir uçtan ben
Kurtardık domatesi biberi bamyayı

Ellerim türkü

Bir oğlum İsviçre'de işçi
Karısı çocukları yanımda
Biri Antep'te toplum polisi
Korkarım radyoyu açmağa akşamları

Ellerim yaprak

Kızımın kocası hayırsız çıktı
Kaldı mı iki çocukla ortada
Bide bu öldürmekler pahalılık
Dayansın Recep Usta

Ellerim yumruk

Ben emekli Recep Usta
Yüreğim yarım ya, eskimemişim
Güneşe sabahlara dönüyor usul usul
Dünya benim sırtımda

Ellerim tarih

**AĞITLARA
YAKIN DURUR
ZONGULDAK**

Sabahın köründe açar
Kara ağızlarını ocaklar
Ekmeğimiz derinde
Burnumda canımın kokusu
Ciğerimde kömür tozu
Avuçlarım patlar akşamlara dek
Karanlığa kazma sallamaktan

Kendimden kopar biraz da
Madenden kopardığım her parça
Önümde bi çimdik ışık
Aklımda grizo göçük
Islak tüyleri değer vücuduma
Ölümün ve yalnızlığın
Yüreğimin sesi dağları oyar

Paydosa doğru fısıltıyla
Haber sorar geride kalanlardan
Gayrı hiç dışarı çıkmayan arkadaşlar
Bastıkça basar omuzlarıma
Dünyanın ağırlığı
Ağıtlara yakın durur Zonguldak
Kanımı süzer uzak akşamlar

DEMİR ÇARIK

Biz diktik o gülleri
Zindanlarda bile açan
Biz döşedik o yolları
Kafdağlarından geçen
Zincirleri eritirdi
Çektiğimiz körük

Harç kokan avuçlarımız
Harç taşıyan avuçlardı
Bin camlı bir yapıya
Zorlu toprağında aşkın
Gürz salladık Ferhat'la
Kerem'le türkü sövledik

Biz yaşama yürek verdik
Yaşam bize acı verdi
Bindik acının atına
Ta ölümün yanına vardık
(Ey pas rengi hüzün)
Ayağımızı sıkarak oldu
Dövdüğümüz demir çarık

BELKİ BEN KANIYORUM

SODRA DAĞINA ÖVGÜ

Biz her sabah Sodra dağına baktık
Silkinip çıkışına karanlıklardan
Halkımıza benzeyen doruklarına baktık
Her şeyi eskitip geçiyordu zaman
Dimdik kalışına baktık çağlar içinde

Bir tohuma sığdırıyordu umudu
Susan köylüler

Yiğit bir dağdı ozan yürekli
Ha söyledi ha söyleyecek beklediğimiz sözü
Yalnız komadı en dar günümüzde bile
Sarıçay'da yanyanaydı omuzlarımız
Eğilip çamaşır yıkıyordu bizimle

Bir yaprağa sığdırıyordu Güzü
Milas'lı tütüncüler

Biz her sabah Sodra dağıyla geçtik
Yaşamın kıvılcımlar saçan örsü başına
Sanki fabrikamız, işliğimizdi koğuş
Ta ıraklardan duyuluyordu yüreğimizin sesi
Demir döver gibi yaşadık

Bir türküye sığdırıyordu koca maviliği
Alnımıza tüneyen şahinler

DÜĞÜM

Bekleme gelmiyecek o haber
Yüzüne gülseler de
Yolların tutuk
Yüreğini acıtarak
Seninle yaşıyacak düğümün
Hem de biraz daha
Dolaşıp büyüyerek

Çağımızda her şey değişti
Önünde görünmez kuyular
Ve nice Yusuf
Bir parçasısın Anadolu'nun
Biraz yaralı

Unutma
Yıkık bir kenttir Gordiyum
Ve kılıcı paslanmış
Bir ilkçağ fatihi
İ s k e n d e r

AĞZIMDA KÜL TADI

Ben doğmadan daha
Gözlerimin rengi belirlenmiş
Mavi olsunlar isterdim
Kahverengi bakıyorum dünyaya
Dedelerimin avuçlarındaki çizgiler
Oyulmuş avuçlarıma
Alnım babaannemin alnı
Serilmiş önüme
Geçip gideceğim yollar
İstesem de değiştiremiyorum
Soluğumun boyunu
Bende atıyor
Gecenin nabzı
Ağzımda bir kül tadı
Başımda ince duman
Kimbilir ne zaman çıkmış bu yangın

Gene de yeni görünüyor dağlar
Sabahlar taze
Ayıramıyorum yüreğimin sesini
Toprağın ilkyazın
Denize koşan suların sesinden

POSTACI

Gözlerini kaçırıyor
Yanından geçerken
O suskun evin
Çantasına uzansa
Elleri terliyor
Nerde her gün
Çiçek sulayan
Kitap okuyan kız
Balkonda
İlk zilde
Dışarı koşan ana
Sesler duyuyor
Güllerle solan

Yosun bağlamışsa kapı
Boşalmış gibiyse hava
Onun ne suçu

SELAM

Haydarpaşa yaşama açık kapı
Ordan görünür güneş
Yeni doğmuş gibi
Usul usul karışır kana
(Aranan kan bulundu)
Diner sancıları hastaların
O ak cennette

Yüreğinde
Yıldız ışığından dikişler
Uyandın mı bakım odasında
Pırıl pırıldır dünya
Doktorların gözlerinde
Ölümü yenmenin sevinci
Hemşireler
Bir doyumsuz ilk yazda
En ak çiçekler

Selam sana Göğüs Cerrahisi

GÜVEN PARKTA

Ankara tuzu kuru Ankara
Gör nasıl bekleşir
İnsanlar Güven Parkta

Umut deyip gelmişler
Yolları sızlar Anadolu'nun
Şişmiş ayaklarında

Biri var tıpkı Yunus
Bir alıç tadı kuru çay hüznü
Konuşmasında

Güneşi terleyen Hacı Bektaş mı
Güvercinler uçuruyor yüreğinden
Suskun bozkıra

Gülsün mü ağlasın mı şaşırmış
Gökdelenler önünde
Eşeksiz Nasrettin Hoca

Türküler damıtıyor kanından
Yeni sevdalar Karacaoğlanı
Havuz başında

Aslı değil aradığı Kerem'in
Çağdaş Keşişle başı deritte
On gündür burda

Kuşlara türkülere yabancı
Başka bir kalabalık
Yılan sırtı asfaltta

Pir Sultan serinliği dağıtan
Bir ışıklı çeşme yok
Köşebaşları banka

Yitirmiş Kırat'ını Köroğlu
Gözleri yalın öfke
Dolanıp duruyor ortada

Sabrın beklemenin ustaları onlar
Tangülünün ırmakların ustaları
Yürekleri çekiç gibi
Taşları oyuyorlar gözleriyle
Nakışını işliyorlar direncin
Güven Parkta

TOPRAĞA YAZIYORUM

Birden gözlerim buğulanıyor
İğneler batıyor şurama
Birden
Kurşunlar vınlıyor kulağımda
Yitiveriyor gökyüzü
Bir okul bahçesine dönüyorum
Yerlerde kitaplar
Yerlerde
Güllerin yaşamın bildirisi
Ezik papatya yüzlerinde öğrencilerin
Telaş ve korku
İpi kopmuş bir uçurtma gibi
Boşluklardayım
Bu sular ellerim mi
Yüreğim mi bu kuşlar
Nereye gidiyorlar cıglık cıglık

Yorgunum çok yorgun
Başım zından
Belki ben kanıyorum
Belkide gizlice güllerin
Yaşamın bildirisini
Toprağa yazıyorum

KUYUDAN

Bir körkuyudan sesleniyorum size
Yalnızlığın dibinden
Soğuk taşlar anlamıyor beni
Bir işe yaramıyor ayaklarım
Nereye dokunsam karanlık
Yusuf'un muydu ilk çığlık

Çıkarın beni burdan

Kimi zaman bir gülümseme sokuluyor
Cıgaramı yakamıyorum ondan
Kimi zaman bir yılan sürünüyor etime
Eski bir dostmuş gibi
Tüm zehirini akıtıyor yüreğime
Ofelya mı uzaklarda ağlayan

Çıkarın beni burdan

Işık mı ses mi sarkan
Gel diyor sımsıcak bir dünya
Tam tutunuyorum kopuveriyor ip
Tespah tanelerince dağılıyor günler
Oğul veriyor başımda
kovanlarını arayan sözcükler

Çıkarın beni burdan

TERLİ SAYIKLAMA

Gözlerim değişik mi bakıyor
Neden üzgünsün
Az önce ben neredeydim
Nereye gidiyoruz şimdi
Söyleyin anama ağlamasın
Kırlar çok geniş
Dağlar uzak
Kime sorsam arkadaşlarımı
Sonsuzluğu düşünüyorum
Bana şiir okusana kardeş
Yitik bir su çocukluğum
Üniversite yılları
Kanayan taşlar
Şiir kırlardan geniştir
Dağlardan yüksek
Değil mi kardeş
Acılar hem acıdır
Hem acı değildir şiirde
Dünya biter ama şiir bitmez
Kırkikindi yağmurları yağar
Kanayan taşlara
Yaralara
Şiirlerde
Üniversite hep açıktır
Gizli bir bahçe gibidir çocukluk
Değil mi kardeş
Sıkılınca insan
Gökkuşağının altından geçer
Biz de geçelim mi kardeş
Ah -gene mi vuruldum
Ölürsem
En iyisi türkülere gömülmek
Türkülere gömün beni
Olmaz mı kardeş

SODRA DAĞININ DEDİKLERİ MİLAS'TA

Akşamı usul usul kana emdiririm ben
Tanyerini, türkölere...
Eksilmez hiç insanın şavkı
Birden yüreği bulan
Sesler yüklerim Sarıçay'a
Kaç dönemin kirini yıkayan
Sarıçay'a
Çoban ateşlerine döner
Aşkın ve acının yalınlığı

Kimlerdir güzel eden bilirim
Çamlıbel'i Karaburun'u Torosları
Gariplere yar koynudur gecem
Yüreğim kıyılmış tütün
Taze lor, sıcak ekmek korum torbalarına
Kırpiklerden taşar suskunluk
Uzak harmanyerlerinin
Kokusu sızar ot yataklardan
İnce ince ürperir ova
Tozlu köy yolları belirir camlarda
Küçük kasabalar, yoksul evler
Bekleyen yüzleri
Dostların, sevgililerin
İnler gibi soluk alır üniversiteli

Kımıldar tahta ranzalar

**Doğrulup giyinirler uykuda telaşla
Alınlarında bir ırmağın güzelliği
Adımlarında çağılırlar
Fabrikalara tarlalara
Yenilmez gücünü katarlar yaşamın**

**Derin uykulardadır Milas
İnce ince ter döker
Tütün kokan on iki mahalle
Gemici fenerlerinin ışığında
Nöbettedir Hıdırlık Tepesi
Ter döker uzaklarda
Gölgesinden korkanlar
Ben küçük bir dağım
Yıldız dökerim**

**Merhaba Çamlıbeller Karaburunlar
Merhaba Toroslar**

İ Ç İ N D E K İ L E R

Bİ DE YANIK BUĞDAY KOKUSU /

Bi de Yanık Buğday Kokusu	7
Güz Çimenleri Islaktır	9
Ama Yüreğim	10
Bedri Rahmi İçin Bozlak	11
Yürekte Çentik	12
Kıraçları Gövertir Işığım	13
Korualtı	16
Anacığım	18
Ceylanköy'deki Evde	20
Kavaklar	21

MEŞE SELİ /

Dağ Yunağı	25
Meşe Sell	27
De ki	28
Oy Canlarım	29
Başlamadan	30
Birden Göğsüme İniyor Kazma	31
Demre'de	33
Bağevi	35
İşbaşı	37

HEM AĞACIM HEM KUŞLAR /

Amos Kalesi	41
Temmuz	44
Yorulmaz İşçileriylz Aşkın	47
Hem Ağacım Hem Kuşlar	48
Akçay'da	50

KÜÇÜK ŞEYLER /

Sisyphos	55
Küçük Şeyler	56
İğne Oyacıları	57
Recep Usta	59
Ağıtlara Yakın Durur Zonguldak	61
Demir Çarık	62

BELKİ BEN KANIYORUM /

Sodra Dağına Övgü	65
Düğüm	66
Ağzımda Kül Tadı	67
Postacı	68
Selam	69
Güven Parkta	70
Toprağa Yazıyorum	72
Kuyudan	73
Terli Sayıklama	74
Sodra Dağının Dedikleri Milas'ta	75

MEŞE SELİ

BAŞARAN

Gündüzler yetim, geceler dul
Yüzlerde donmuş çığlıklar
Acı acıyı eskitiyor
Ölümler ölümü
Omuzlarımızda gökyüzü

ÖNEMLİ NOT

Bu kitap basılı fiyatının üzerinde satılamaz.